No. 972 Zaterdag 16 Augustus 1902. 19de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 15 Agustus.

„VEREENIGING tot bevordering van het onderwijs op Curaçao."

Bij beschikking van Dinsdag 15 April 1902 werd voornoemde vereeniging door den HEG. heer Gouverneur dezer kolonie goedgekeurd en als zedelijk lichaam erkend. In haar statuten werd aangekondigd, (art. 20 *d.*) dat de geldmiddelen zouden bestaan o. a. uit de opbrengsten van bazaars, loterijen, enz. na verkregen vergunning van het Bestuur der Kolonie, van tijd tot tijd ten behoeve der Vereeniging te houden. „Zoo spoedig mogelijk het door haar beoogde doel, de bevordering van het onderwijs op dit eiland, wenschende te bereiken, besloot deze Vereeniging eene loterij aan te leggen, waarvan de netto-opbrengst *uitsluitend* bestemd zal zijn, om een fonds in het leven te roepen voor de oprichting en instandhouding van een of meer lagere scholen voor het volk, op dewelke *kosteloos* en *degelijk* onderwijs, vooral in de Nederlandsche, Spaansche en Engelsche taal, zal worden verstrekt aan minvermogende kinderen, die voor eene toelating in aanmerking komen en wier namen tot dit einde op eene te gelegener tijd te openen lijst ingeschreven dienen te worden." [Zie Prospectus.]

Deze loterij, goedgekeurd door den Gouverneur bij beschikking van Dinsdag 1 Juli 1902, bestaat uit zes seriën, t. w. de vijf eerste, ieder van 12,000 Gld., de zesde van 20,000 Gld. De geheele loterij is dus groot 80,000 Gld.

De loten worden verkocht, de eerste vijf seriën ad *f* 3,—, de laatste ad *f* 4,—

De trekkingen zullen plaats hebben op den derden Donderdag van de maand December 1902 en van de maanden Februari, Juni, Augustus en October 1903.

Wij hebben gemeend aldus het ons toegezonden prospectus te mogen publiceeren. Niemand echter, ook deze nieuwe Vereeniging niet, zal van ons verwacht hebben, dat wij een woord van aanbeveling er aan toe zouden voegen. Zij, die eens anders *overtuiging* eerbiedigen, en dit moeten wij toch redelijk veronderstellen van het Bestuur dezer Vereeniging, zullen integendeel reeds gevoeld hebben, dat er van onze zijde een waarschuwend woord zoude worden gesproken om te verhinderen, dat ook zij, die geen lid zijn der Vereeniging tot bevordering van het onderwijs op Curaçao, deelnemen aan deze groote geldloterij.

Onmogelijk toch komt het ons voor, dat iemand met een oprecht christelijk, geloovige overtuiging deze geldloterij steunen kan of mag zonder *tegen* diezelfde overtuiging te handelen.

Gold het hier alleen het helpen van een vereeniging tot bevordering van meer uitgebreid onderwijs van minvermogenden uit het volk, van harte zouden wij dit toejuichen; wellicht zou men kunnen twisten over het *practisch nut* van een dergelijke vereeniging, maar veilig zou eenieder, die meende dat zulk een streven wel practisch was, zijn geldelijken steun kunnen verleenen. Nu echter strijdt het tegen onze christelijk geloovige beginselen, beginselen niet slechts van weinigen, maar van de maatschappij in haar geheel. De leden van het Bestuur dezer Vereeniging geven ons geen waarborg, dat het onderwijs door hen verstrekt zal opgebouwd worden op *christelijke* grondslagen, hun onderwijs zal niet slechts *neutraal*, reeds verderfelijk, maar zelfs *antigodsdienstig* wezen.

Men leze slechts art. 24 der statuten: *Overeenkomst met het „Victoria Fonds"*, waarin de Vereeniging zich verbindt:

„1°. Om op de op te richten scholen geene andere onderwijzers te plaatsen, dan die door het Bestuur van dat fonds benoemd,

2°. Om het leerplan, de bepalingen omtrent de toelating van leerlingen enz. aan het oordeel van de Directeuren van het fonds te onderwerpen.

3°. Om, zoolang niet tot de opening eener school wordt overgegaan, door het fonds de particuliere school of scholen te doen aanwijzen, waar de leerlingen ten koste der Vereeniging zullen onderwezen worden etc."

Art. 25 zegt nog: Mocht ter eeniger tijd tot de ontbinding van de Vereeniging besloten worden, dan gaat het aanwezige kapitaal aan het „Victoria Fonds" over."

In „De Vrijmoedige" van 26 Januari 1899 N°. 43 werd een circulaire geplaatst van de Bazaar-Commissie waarin o. a. te lezen staat: „Dos años há que por iniciativa del V.·. M.·. se creó el „Fondo Victoria" con la filantrópica idea de activar y fomentar la educación y la instrucción de la clase menesterosa de ésta, á fin de formar de ella miembros útiles á la sociedad." Iets verder volgt:...... la R.·. L.·. „Igualdad" decidió en su ten.·. ord.·. de 23 de Novbre. pdo. nombrar una Comisión con el objeto de organizar un "Bazar," á fin de procurarse fondos para la citada institucion con la generosa cooperación de las hh.·. Logias y de las particulares, amantes de la caridad de la instrucción y del progreso."

Het is duidelijk, dat deze nieuwe Vereeniging tot bevordering van het onderwijs op Curaçao een zusje is van haar broertje „Victoria fonds". Het eenige echter, wat ons aangaat en waarop wij nadruk willen leggen is, dat deze nieuwe Vereeniging, wier naam zoo meesterlijk haar afkomst bedekt, volstrekt niet is een vereeniging tot bevordering van *het* onderwijs, maar van *bijz. onderwijs* zooals dit door het Bestuur van het „Victoria-fonds" zal geregeld worden.

Volgens „Aclaraciones", voorkomend in „De Vrijmoedige" van 2 Maart 1899 N°. 48, „is de vrijmetselarij niet gericht tegen de Katholieke Kerk", maar wij mogen toch wel zeggen zonder haar te beleedigen dat zij niet is de verdedigster en beschermvrouwe der Kerk, noch bevorderlijk voor de instandhouding der algemeen christelijk geloovige beginselen?

De vrijmetselarij heeft immers voor princiep „de absolute vrijheid van geweten. Iedereen moet zelf weten, wat hij gelooft. De vrijmetselarij sluit niemand uit om hetgeen hij gelooft of niet gelooft." (Groot Convent te Parijs 1877).

Dus is zij zeker tegen de algemeen christelijke beginselen. Ziet, een onderwijs, dat uitgaat, gesteund en geleid wordt door dergelijke beginselen, kunnen en mogen allen, die zich nog er op beroemen *geloovig* te zijn, niet steunen.

Vandaar ons waarschuwend woord nu *in 't algemeen* hulp en steun wordt gevraagd voor dit bijzonder en ongeloovig onderwijs waardoor minvermogenden uit het volk moeten worden ontwikkeld en opgevoed.

Onze maatschappij is nog een *geloovige maatschappij* en wil zelf niet medehelpen om ontkerstend te worden.

Daarom bevreemdt het ons zeer, dat het hoogste Bestuur onzer kolonie juist dit bijz onderwijs zoo vrijwillig steunde, en voor deze geldloterij de gevraagde permissie gaf, schijnbaar dus instemmend met het voorgestelde doel.

Gouverneur v. d. Brandhof weigerde in 1888 aan het bestuur der R. K. scholen een loterij vanveel geringer bedrag, slechts $\frac{1}{10}$, naar wij meenen, van deze groote loterij van 80,000 Gld.

Gouverneur Barge, wijselijk handelende op den voet van zijn voorganger, heeft in 1897 geen verlof

Feuilleton.

Een Onschuldige?

De Fransche journalist Jacques Dhur heeft een tijd in Nieuw-Caledonië vertoefd en daar te midden van de naar deze Fransche strafkolonie verbannenen geleefd. Van zijn ervaringen geeft hij uitvoerig verslag, maar wat aanvankelijk niet anders was, dan het interressant verhaal van het leven in een wereld, vanwaar zoo weinig openbaar gemaakt wordt, is nu geworden de ernstige en op goede gronden rustende beweging ten gunste van een banneling, die naar alle waarschijnlijkheid onschuldig is.

In het jaar 1878 stierf de echtgenoote van den heer Danval, eigenaar van een groote apotheek te Parijs, en daar de heer Danval met zijn echtgenoote in de laatste jaren niet in goede verstandhouding had geleefd en haar dood vrij plotseling was, verspreidde zich het gerucht, dat de apotheker zijn vrouw had vergiftigd. De vergunning tot het begraven van 't stoffelijk overschot werd geweigerd, het lijk aan het onderzoek van eenige experts toevertrouwd en spoedig daarna werd Danval gevangen genomen, daar in het lijk sporen van arsenicum, in 't geheel één miligram, werden gevonden.

De experts waren het niet eens over de wijze waarop het gif in 't lichaam geraakt was. Danval erkende met zijn vrouw een ongelukkig huwelijksleven te hebben geleid, maar ontkende ten sterkste haar vergiftigd te hebben, maar integendeel aan haar alle zorgen te hebben besteed, die een zieke eischte.

De zaak maakte groote sensatie, want de apothekers, die in den persoon van Dandal hun heele corporatie zagen onteerd, waren vóór de onschuld van hun collega. Doch vooral het feit, dat er onder de geleerden een strijd outstond, naar aanleiding van de arsenicumvergiftiging, maakte dat de zaak de algemeene belangstelling verwierf.

De expert Bergeron hield staande, dat een zoo geringe hoeveelheid arsenicum op andere wijze in 't lichaam kon gekomen zijn, dan door opzettelijke toediening. Hij wees op de groengeverfde gordijnen in de tuinkamer, welker kleurstof van een sterke arsenicum-oplossing bleek bereid te zijn en Danval, de beschuldigde zelf, vestigde de aandacht er op, dat hij, als deskundige, mocht hij ooit tot een dergelijke misdaad als 't vergiftigen van zijn vrouw hebben kunnen komen, wel een ander gif zou gekozen hebben, daar de arsenicum-vergiftiging alleen door onkundigen wordt toegepast; het gif is te gemakkelijk te herkennen. De expert Gallard daarentegen hield vol, dat wel degelijk hier van een opzettelijke toediening van arsenicum sprake was en dat hij Danval voor schuldig hield.

De jury sprak daarop het schuldig uit en Danval werd tot levenslange verbanning naar Nieuw-Caledonië veroordeeld, waar hij in Februari 1879 aankwam.

Jacques Dhur, de ondernemende journalist, trof nu, na drie-en-twintig jaren, den apotheker te Nieuw-Caledonië aan, opnieuw gehuwd, vader van drie kinderen, een meisje van zestien jaar, en twee zonen van dertien en elf jaar. De apotheker had gedurende deze 23 jaren van verbanning in de strafkolonie zich voorbeeldig gedragen. Nadat hij eerst twee jaren als assistent in de apotheek van de kolonie werkzaam was geweest, had men hem, zooals aan meer gestraften, die goed oppassen, vergund, zich aan den landbouw te wijden en hij had, als een intelligent man, met zooveel kennis en ijver gewerkt, dat hij, geholpen door één knecht, die sedert 17 jaar bij hem in dienst is, steeds in de behoeften van zich en de zijnen had kunnen voorzien en zoo de toelage, die het gouvernement voor de gevangenen beschikbaar stelt, steeds had kunnen weigeren. Zoodra Dhur zich aan Danval voorstelde, dien hij aantrof als een nog robusten man van bijna zestig jaar, te midden van zijn culturen, viel hij hem haast te voet, geleidde hem naar zijn huis, stelde hem zijn vrouw en kinderen voor en overhandigde hem toen een bundel papieren, waaruit zijn onschuld kon blijken. Niet voor hemzelf, maar voor de eer van zijn kinderen smeekte de ex-apotheker Dhur, alle pogingen te doen om revisie van het proces te verkrijgen.

Dhur, teruggekeerd in Frankrijk, maakte dadelijk werk van de zaak. De scheikunde is sedert 1879 zeer

willen geven voor een loterij welke hetzelfde doel beoogde.

Een der beweegredenen, welke Z. H. E. G. tot die weigering noopte, was de overweging dat het toestaan van een dergelijke geldloterij een antecedent zal daarstellen tot verzoeken van tal van anderen tot verschillende einden, die dan niet zullen kunnen afgewezen worden". (3 Mei 1888.)

Dit antecedent is thans gesteld, de gevolgen zullen derhalve niet uitblijven. En dat juist in deze droevige tijdsomstandigheden, nu er zoo weinig geld onder de menschen is. De speelzucht hier reeds zoo groot wordt opnieuw geprikkeld en aangewakkerd in plaats van bedwongen en tegengegaan, wat toch de plicht van een geregeld bestuur moet wezen. Voor kleine bedragen wil men misschien wel eens een kansje wagen, en dit zal nu juist zoo slecht niet werken, maar zulk een geldloterij op groote schaal moet *demoraliseerend* werken op het volk. En dit wordt dan gedaan om een vereeniging te steunen, welke tot doel heeft het volk *beter* te maken. Dit is toch niet het juiste middel.

Het bestuur eener hollandsche kolonie mocht toch wel een weinig rekening houden met wat er in Holland geschiedt. Tracht men daar soms ook loterijen te bevorderen, of worden ze niet veeleer met alle kracht tegengegaan?

VRIJ ONDERZOEK

— EN —

KATHOLIEKE WETENSCHAP.

Het is een oude, maar nog lang niet verouderde beschuldiging, dat Katholicisme en wetenschap — waarmee dan bijzonder de natuurwetenschappen bedoeld worden — onvereenigbare begrippen zijn.

Een ieder, hij zij Jood of heiden, protestant of ongeloovige, kan een werker zijn op het veld der wetenschap. Vaak zelfs wordt hij, die in 't geheel geen geloof bezit, die er op roemt materialist te zijn, daartoe het meest geschikt geacht.

De katholieken alleen zijn per se uitgesloten. Zij nemen dogma's aan, en gingen zij nu aan het onderzoeken, dan zouden zij immers op uitkomsten kunnen stooten, die in strijd bleken met hun dogmas. Dan was het met hun geloof gedaan,— en daarom kunnen zij zich niet vrijelijk op het veld der natuurwetenschap bewegen.

Dit wordt met het meeste aplomb beweerd en door duizenden met meer of minder goede trouw aangenomen.

Niets is in waarheid ongerijmder. De katholieken weten, dat zij het ware geloof bezitten, omdat hun leer door God zelf is geopenbaard. Deze leer nu kan met niet één wetenschappelijke uitkomst — geen hypothese natuurlijk — in botsing komen, want dan zou God zelf iets geopenbaard hebben, wat niet waar was, hetgeen ondenkbaar en onbestaanbaar is.

Neen, juist de katholieken, die de hoogste kennis, de gewichtigste wetenschap bezitten, kunnen het onbeschroomdst de natuurwetenschap beoefenen, omdat haar uitkomsten wel kunnen strekken tot bevestiging en versterking, nooit tot verzwakking van hun geloof.

Niet in onze kolonie alleen doet de fabel opgeld, dat het Katholicisme lijnrecht met natuuronderzoek en wetenschap in strijd is.

Om de onhoudbaarheid van dit even dom als oneerlijk beweren aan te toonen, heeft de hofraad dr. J. M. Pernter, hoogleeraar in de physische geologie aan de universiteit en directeur van het K. K. Centraal–Instituut voor Meteorologie Aardmagnetisme te Weenen, een brochure geschreven, welke ook in het nederlandsch vertaald en van eenige aanteekeningen voorzien is door dr. Mac Eliot.

Gaarne brengen wij hulde aan deze brochure, vooral om de cordaatheid waarmede de schrijver onder de oogen ziet, wat men te onzent met de laatdunkendheid in zoo hooge mate aan het ongeloof eigen, gelieft te noemen: *vrij onderzoek.*

„Moet men" vraagt de schrijver, „aannemen dat de onderzoeker nooit mag veronderstellen, in welke richting de resultaten van zijn onderzoek liggen?"

Het antwoord hierop luidt: „Een eenstemmig neen van alle onderzoekers!"

„Vaak werden de veronderstellingen valsch bevonden en men maakte dan nieuwe op nieuwe, en door een gansche rij van veronderstellingen kwam men dan ten slotte toch nog die eenige op het spoor, waarvan het natuuronderzoek het bewijs leverde, dat ze de ware was. Dat geschiedde en geschiedt nog altijd op het gebied der natuurwetenschap; en de andere wetenschappen zullen wel dezelfde ervaring gemaakt hebben. In dezen zin moet dus de uitdrukking: Wetenschappelijk onderzoek zonder vooropgezette waarheid, niet worden opgevat.

„Misschien wil daarmede gezegd worden dat niemand een goed onderzoeker kon zijn, die zich eerst alvast een bepaalde wereldbeschouwing heeft gevormd. Want zonder twijfel is deze wereldbeschouwing de aanleiding tot vooringenomenheid in eene richting ten aanzien van sommige velden van wetenschap. Ik geloof, dat we hiermede al een groote stap genaderd zijn tot de beteekenis van de door de herauten der „wetenschap" zoozeer misbruikte machtspreuk. Maar heel den spijker op den kop geslagen hebben we nog niet; daarvoor spreekt de naakte werkelijkheid te luid. Weinige van onze op den voorgrond tredende wetenschappelijke onderzoekers zullen toegeven, dat ze geen bepaalde wereldbeschouwing huldigen, en weten maar al te goed, dat juist zij, die zoozeer onderzoek zonder vooropgezette waarheid huldigen, zeer scherp uitgesproken en omlijnde wereldbeschouwingen hebben; en hebben niet alleen, maar met al hun kracht als de eenig goede pogen te bewijzen, — en er zooveel mogelijk aanhangers voor zoeken. Als we het met dat onderzoek zonder vooropgezette waarheid eens heel streng namen, dan konden alleen de absolute twijfelaars aan zulke eischen voldoen. Zoo echter is het voor de heele wereld een feit, klaar en helder als de zon, dat men overal mannen van het onderzoek volle waarde toekent, al hebben ze zich nog zoo'n vaste en onbuigzame wereldbeschouwing gevormd, al zijn ze uiterste materialisten of overtuigde theisten, zuivere subjectivisten of botte aanhangers der empirie— slechts een soort schijnt men te willen uitsluiten, namelijk hen, die een positief–godsdienstige wereldbeschouwing huldigen. Waarom dat?

„Voor wij op dit „Waarom" antwoorden, zij vooreerst vastgesteld, dat de leuze: onderzoek zonder vooropgezette waarheid, niet op dezelfde wijze ieder positief–godsdienstige wereldbeschouwing schijnt te moeten uitsluiten. Ik wil niets van Boedhisten en Mohammedanen zeggen, die bij ons niet mede in aanmerking komen, ook niet van de Joden, aan wie immers volle waarde wordt toegekend; maar alleen van de christelijke belijdenissen spreken; men maakt ook daaronder nog een geweldig, ja voor onze uiteenzetting den doorslag gevend onderscheid. Alle Protestantsch-Christelijke belijdenissen vonden en vinden genade voor de gebruikers van de strijdleuze: onderzoek zonder vooropgezette waarheid", zij het dan ook dat de ernstige aanhangers van deze belijdenissen wel eens minder behagelijk zich voordoen; alleen de Katholieke wereldbeschouwing moet door die machtspreuk met de volle laag worden getroffen. Nu ik dit zóó uitspreek, zullen mij alle aanhangers van het „onderzoek zonder vooropgestelde waarheid" bevestigen, dat dit inderdaad de ware beteekenis van de leuze zijn moet en is; ik vertrouw wel, dat ze den moed en de eerlijkheid zullen bezitten, om dit onomwonden toe te geven."

---

vooruitgegaan en de deskundigen nemen nu als een feit aan, dat arsenicumvergiftiging wel degelijk door het verblijf in een vertrek met arsenicum-houdende stoffen, zooals gordijnen of behangselpapier, kan voorkomen. Hoe verder Dhur 't onderzoek voortzette, hoe meer bewijzen hij voor de onschuld van Danval vond. Zoo bleek hem, dat de export Bergeron, op wiens attest de jury het schuldig had uitgesproken, een onvertrouwbaar man en hoogstwaarschijnlijk 'n krankzinnige, een maniak geweest was, die na een zonderling leven en eenige compromitteerende zaken, tijdens 'n zeeroof zich van 't leven had beroofd door over de verschansing te springen.

De gestorven echtgenoote van Danval had tijdens haar ziekte als geneesmiddel een nitraat van bismuth gebruikt en verschillende scheikundigen van grooten naam, die door Dhur ondervraagd werden, verklaarden, dat daar deze stof arsenicumhoudend is, het milligram arsenicum, in 't lijk gevonden, gemakkelijk op deze wijze daarin zou kunnen zijn gekomen.

Dhur publiceerde nu in het *Journal* alle attesten der geleerden, ging het proces van 1879 na, bezocht verscheidene magistraten, wist de publieke opinie op zijn hand te krijgen en reeds is een verzoek om gratie door Danval aan president Loubet opgezonden.

Dezer dagen heeft te Parijs een groote vergadering plaats, waar de menschlievende journalist voor een gehoor van scheikundigen, apothekers, magistraten en andere belangstellenden, de zaak Danval zal behandelen en zijn klaarblijkelijke onschuld zal trachten te bewijzen. Er is veel hoop dat de schoone poging van den journalist om een onschuldige na twee–en–twintigjarige verbanning en schande, weder met zijn gezin aan de maatschappij terug te geven, zal slagen.

Maar bij dezen waarschijnlijk onschuldige vraagt men zich met angst af: „Hoeveel anderen lijden op dit oogenblik onschuldig, die niet het geluk hebben, een nieuwsgierig en humaan journalist te ontmoeten? En eveneens vraagt men zich af, welke middelen er toch zouden kunnen aangewend worden, om de processen van gevangenen, die niet bekend hebben, na te gaan, ook na de veroordeeling? Een permanente raad van revisie zou wellicht veel nut kunnen eischen.

Ingezonden Stukken.

OPROEPING.

Op het Protestantsche kerkhof in het district „Little Bay" op het eiland St. Martin ligt begraven de heer NICOLAAS ANSLYN, in leven oud–officier van gezondheid 1ste klasse, Chef van den militairen geneeskundigen dienst in Suriname, waarnemend gouvernements-geneeskundige op genoemd eiland, Ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw, overleden 17den Augustus 1882.

Geen steen, zelfs geen gemetseld graf dekt zijn gebeente. De laatste rustplaats van een man, die eens een aanzienlijke positie in de maatschappij bekleedde en een warm menschenvriend was, die menigmaal als geneesheer aan zijn medemenschen gewichtige diensten heeft bewezen, werd nooit anders dan door een hoop losse steenen aangeduid, en wellicht is de tijd niet meer ver verwijderd dat er zelfs van diep hoop steenen niets over zal zijn en de rustplaats onbekend zal zijn van den man, die zich tijdens zijn leven de achting en liefde mocht verwerven van alle die hem hebben gekend.

Door min gunstige financieele omstandigheden zijn Zijn weduween kinderen nooit in staat geweest het graf van een dierbaar echtgenoot en liefhebbend vader op zelfs eenvoudige wijze aan te duiden.

Ondergeteekenden, de eerste en derde persoonlijk bekend met den treurigen toestand van bovenbedoeld graf, zijn er van overtuigd, dat met hen ook vele anderen gaarne de rustplaats van den algemeen geachten, menschlievenden geneesheer—voor velen bovendien een trouw vriend en meermalen een helper in den nood—op een hem waardige wijze zouden zijn kenbaar gemaakt. In die overtuiging wenden zij zich dan ook met het volle vertrouwen tot zijn voormalige vereerders en vrienden met het verzoek een bijdrage te willen afstaan, om hen in staat te stellen de rustplaats van het gebeente van Dr. ANSLYN door een gedenkteeken met inscriptie aan te wijzen en zijn verdiensten aan de vergetelheid te ontrukken.

Curaçao, den 6 Augustus 1902.

J. MOLLER.

JOHAN GAERSTE.

J. H. PERRET GENTIL.

Andere bladen worden verzocht deze annonce te willen overnemen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Bonaire.

Een bijzodere levendigheid heerschte Maandagavond aan de Playa. In de anders zoo eenzame straten was een bijzondere bedrijvigheid te bespeuren. Het was dan ook een gewichtige dag voor Bonaire, daar de eerste, algemeene vergadering van de maatschappij van Landbouw, Veeteelt, Visscherij en Zoutwinning zou gehouden worden. De Voorzitter, Dr. A. de Maak opende de vergadering om 8 uur. Tegenwoordig waren de WelEd. Gestr. Heer Gezaghebber, de Zeereerw. Heeren Pastoors, de leden en een onoverzienbare menigte belangstellenden, die deels door circulaires uitgenoodigd waren, deels door de medewerking van de Heeren Pastoors waren opgekomen.

De voorzitter opende de vergadering en begon kort en zakelijk het doel der bijeenkomst uiteen te zetten; verder weidde hij uit over den aard en het nut der Vereeniging. Met duidelijke voorbeelden uit de geschiedenis bewees Spr. dat door energie, wilskracht en gezamelijke medewerking veel tot stand kan gebracht worden; als voorbeelden werden aangehaald de invoering van kina in Europa en de fabriceering van beetwortelsuiker. Evenzoo kan hier op het gebied van landbouw, veeteelt, etc. veel verbetering aangebracht worden.

De Heer Bodenburg Hellmund trad op als tolk om de woorden van den Voorzitter in het papiëmentsch over te brengen voor de geen hollandsch sprekende leden van de vergadering.

Verder werd er o. m. voorgesteld om 3 onderafdeelingen te benoemen, elk bestaande uit een president en 2 leden, respectievelijk 1°. voor den Landbouw en Veeteelt, 2°. voor de Zoutwinning en 3°. voor de Visscherij. Het voorstel werd met algemeene stemmen aangenomen en dadelijk werden door (stemmen) de leden derzer drie afdeelingen benoemd.

Verder werd voorgelezen een circulaire van de Afdeeling „Curaçao" over het invoeren van Johnson gras, etc. en is besloten om samen met de Vereeniging van Curaçao bestellingen te doen.

Daarna nam de Gezaghebber het woord, en dankte den Voorzitter en het Bestuur voor de groote eer hem aangedaan hem uit te noodigen, drukte zijn voldoening uit voor den arbeid der vereeniging en beloofde de Vereeniging zijn geldelijke steun. Hij sprak ook de wensch uit, dat de Vereeniging in bloei moge toenemen, etc.

De Voorzitter bedankte den Heer Gezaghebber voor de hooge eer der Vergadering bewezen door zijne tegenwoordigheid en door zijn intrede als lid-donateur. Ook werd er dank gebracht aan de Heeren Pastoors voor hun medewerking en aan iedereen, die door zijn tegenwoordigheid belangstelling getoond had.

Te betreuren is het, dat niet dadelijk gevraagd werd, wie er als leden willen toetreden. Dit werd tot een volgende vergadering uitgesteld.

De bijeenkomst was om 10 uur afgeloopen.

Kerkelijke berichten.

Gisteren was het feest op San Willibrordo. De Zeer Eerw. heer Pastoor P. fr. JACOBUS VAN BAARS herdacht den dag, waarop hij vijf en twintig jaar geleden het geluk had de H. Priesterwijding te ontvangen.

De geheele parochie vierde feest met haar herder. De Eerw. Jubilaris had zich door een geestelijke afzondering van drie dagen te Sta. Maria waardig voorbereid om dankbaar zijn zilveren priesterfeest te herdenken. In gezelschap van den Zeereerw. heer Pastoor van Sta. Maria, P. fr. H. OKHUIZEN, ging hij des morgens vroeg, uitgeleid door een schaar van jongelieden met wuivende palmen, op weg om te midden van zijn volk zijn God te danken voor de groote genaden nu vijf en twintig jaar geleden ontvangen. Toen de Jubilaris aan de grens zijner parochie kwam, wachtte hem een buitengewone verrassing. Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, de Hoogeerw. Pater ANTON. FRIE, Vikaris Provinciaal, in gezelschap van eenige paters wachtten hem op om in vereeniging met het volk, dat zich als een eerewacht had opgesteld, den Eerw. Feesteling naar de kerk te begeleiden, zooals door de broederlijke zorgen van den Zeer Eerw. heer MEIJKNECHT, pastoor van Barber, te voren was bepaald en geregeld. Alles was keurig in orde, de kerk smaakvol versierd.

De H. Mis van dankbaarheid zou nu volgen, doch Mgr. VAN BAARS wilde den Jubilaris een bijzondere attentie bewijzen, door niet slechts bij de H. Mis tegenwoordig te zijn, maar hem zelfs pontificaliter te assisteeren, om zoodoende de herinnering aan de priesterwijding, toen Pastoor VAN BAARS voor het eerst de H. Mis opdroeg met den bisschop, die hem wijdde, Mgr. SCHAEPMAN z. g., zoo levendig mogelijk te maken. De overige paters zorgden zooveel mogelijk voor de assistentie, welke bij zulk een buitengewone plechtigheid wordt vereischt.

Na het evangelie sprak Monseigneur het volk toe om het geluk te wenschen op dit schoone feest, dat de levendige uitdrukking was van den grooten eerbied, dien het geloovig volk bezat voor de verhevenheid van het H. Priesterschap. Monseigneur bracht den Jubilaris in herinnering hoe zij nu 25 jaar geleden, te samen waren nedergeknield voor den bisschop om de H. Wijdingen te ontvangen en dat Zij daarom nu ook te samen God moesten bedanken.

Met een hartelijk, roerend woord van dank aan den Pastoor besloot de Apost. Vic. zijn feestrede om het H. Offer voort te zetten.

Menig blijk van vriendschap en waardeering mocht de Jubilaris op dezen dag ontvangen, o. a. van Aruba, waar ZEerw. het langst werkzaam was, een fijn bewerkten zilveren kelk in Gothischen stijl, een eer voor den vervaardiger JOS. JONKERGOUW, 's Bosch, en een duidelijk sprekend bewijs van oprechte vriendschap der milde schenkers.

Des avonds werd de feestdag besloten met een plechtig lof, waarbij nog meerdere paters tegenwoordig waren, die om den feestdag, 's ochtends niet hadden hunnen komen.

Moge het den Jubilaris gegeven zijn nog lang op Curaçao te werken tot meerder eer van God en tot heil der zielen!

Havennieuws.

De amerikaansche kruiser *Cincinnati* is Maandag naar Pto. Cabello vertrokken.

* * *

De duitsche kruiser *Gazelle* is Dinsdag onze haven binnengeloopen na de gebruikelijke schoten te hebben gewisseld met het Waterfort en is Vrijdagmorgen weer uitgestoomd.

* * *

Heden is per *Prins Willem III* de WelEd. Gestr. Heer Mr. THEOD. I. A. NUIJENS, Procureur-Generaal, via New-York naar Holland vertrokken om zijn geschokte gezondheid te herstellen. Moge ZWE. Gestr. na een voorspoedige reis door frisscher klimaat en verkwikkende rust spoedige genezing vinden.

* * *

Donderdagmorgen is, zooals verwacht werd, Mgr. JULIO TONTI, aartsbisschop van Port-au-Prince en Pauselijk Delegaat van Haïti, Santo Domingo en Venezuela, met de *Prins Willem III* hier aangekomen. Z. Exc. thans benoemd tot Internuntius van Brazilië in plaats van Mgr. MACCHI, die naar München vertrekt, reisde heden met dezelfde boot verder naar Haïti.

Marine.

Het nieuwe pantserschip „*De Ruijter*." dat tegen November a. s. op Curaçao komt, is den 22 Juli ter reede van Texel met zeer gunstig gevolg onder stoom beproefd. Langs de gemeten mijl werd een vaartsnelheid verkregen van 16½ mijl per uur.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

F. Antonio Contreros, Adelina Debrot, Ruben Levi, Juan Bta. Monerio, Ismael Neuman, M. J. O'Loris, Cayetano Peñaranda, R. G. Schotborgh, John M. Nahr [aang.].

Niet voor verzending vatbaar de volgende drukwerken geadresseerd aan: J. N. V. de Palm, Bonaire. Redactor de „Letras y Numeros", Pto. Cabello.

Officieele berichten.

Bij missive van Z. E. den minister van Koloniën dd. 28 Juni ll., een afschrift bevattend van het Koninklijk besluit van 4 Juni ll, wordt aan de Gouverneurs van Suriname en Curaçao de bevoegdheid toegekend, om aan officieren, die zulks verlangen, te vergunnen de terugreis naar *Nederland* over *New-York* te maken, onder voorwaarden:

1°. dat de reis tot New-York worde gemaakt met stoomschepen onder Nederlandsche vlag en toebehoorende aan een maatschappij, waarmede de Regeering een contract heeft aangegaan voor het vervoer van passagiers.

2°. dat voor de verdere reis van New-York naar Nederland, geen vergoeding van gouvernementswege wordt gegeven.

3°. dat deze officieren van en met den dag van vertrek uit de kolonie gedurende 20 of 30 dagen — naar gelang zij van detacheering uit Suriname of Curaçao terugkeeren — het traktement genieten, aangegeven in tabel Litt. B. van het K. B. van 12 Nov, 1857, N°. 56, terwijl zij daar in het genot treden van het in Nederland aan hun rang verbonden tractement.

4°. dat zij uiterlijk twee maanden na hun vertrek uit de kolonie, gehouden zijn, zich aan te melden bij den kommandant van het koloniaal Werfdepot te Harderwijk.

* * *

Bij Gouvernements-besluit:

1°. is aan den Heer Dr. J. P. EVERTSZ Hz, armendokter van het oostelijk stadsdistrict met ingang van 22 Augustus, een binnenlandsch verlof van tien dagen verleend,

2°. is aan JAN B. VAN BERKEL, torenwachter op Klein-Curaçao, met ingang van 5 Augustus tot verder herstel van gezondheid een verlofsverlenging van één maand verleend.

3°. is aan den Heer Mr. TH. I. A. NUIJENS. Procureur-Generaal, Ondervoorzittrr van den Raad van Bestuur en President van de Schoolcomissie. tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

4°. Zijn benoemd tot kapitein bij de rustende stedelijke schutterij de 1e Luitenant H. H. R. CHAPMAN. en tot 1ste Luitenants bij dit corps de 2e Luitenants I. VAN LIER en E. SENIOR.

5°. is de Heer Mr. SOL. C. HENRIQUEZ, oud-Procureur-Generaal, tijdelijk belast met de waarneming der functiën van ondervoorzitter van den Raad van Bestuur,

6°. is de Heer Mr. J. B. GORSIRA lid van het Hof van Justitie, tijdelijken belast met de waarneming der betrekking van Procureur-Generaal.

„De Curaçaosche courant".

„Het is verkeerd een natuurverschijnsel als een straffe Gods voor te stellen etc" — „Voor elke gebeurtenis een motief te zoeken buiten de onveranderlijke wetten der natuur dient slechts om de klove tusschen land- en natuurgenoten te verbreeden."

Waarde collega, is dit soms ook, schoon wat onhandig, tegen ons gezegd? U zult toch ook wel een *leidende* Voorzienigheid aannemen boven de *blinde* natuurkrachten. Bij buitengewone feiten kan men *niet altijd aangeven*, wat God hier wilde, soms echter dringt zich duidelijk *een vraag* aan ons op, welke door de verklarende omstandigheden die het natuurverschijnsel vergezellen alleszins *gewettigd is*, en redelijk niemand aanstoot kan geven.

Suriname.

Aan een ernstige opstand is hier op bloedige wijze een einde gemaakt. Op de plantage „Mariënburg", waar ongeveer 1300 koelies en Javanen in het werk zijn, hadden sinds eenigen tijd een vijftal koelies een geheime wrok opgevat tegen den directeur, den Heer MAVOR. Sommige opzichters hadden dit opgemerkt, en zelfs herhaaldelijk en dringend den directeur gewaarschuwd en tot voorzichtigheid aangespoord. Doch deze weigerde hieraan geloof te hechten. Evenwel toen de gelegenheid hun gunstig was, vielen deze koelies onverwacht den directeur aan. Met hun houwers en kapmessen, die zij met opzet voor dit doel hadden gescherpt, bracht de een hem een diepe kloof in den schedel toe, tegelijkertijd sloeg een andere in dolle razernij het weerlooze slachtoffer bijna de helft van het gelaat weg. In het geheel werd de ongelukkige door 40 wonden gruwelijk verminkt en afgemaakt. Onderwijl had een opzichter, die het tooneel had aanschouwd, ongemerkt een paard kunnen bestijgen en wegrennen om hulp te zoeken in de stad.

Toen de koloniale troepen tot hulp kwamen opdagen, verkeerde de geheele plantage in volslagen opstand. Een ieder, ook de Javanen, werden met geweld gedwongen aan het verzet deel te nemen. Volstrekt niets hielp om den oproerlingen tot kalmte en onderwerping te brengen. Tot eenig antwoord slingerden zij woedend hun kapmessen tusschen de soldaten en werd steeds meer tegen dezen opgedrongen. Toen eerst werd bevel tot vuren gegeven. Bij het eerste salvo werden er 16 gedood en een 40tal min of meer ernstig gewond. De hoofdleider van den opstand behoorde onder de dooden; een kogel was hem in den mond door het achterhoofd heen geschoten. Door een panischen schrik bevangen, stoven de aanvallers uiteen en op de vlucht. Op het oogenblik is de rust hersteld.

De Directeur Mavor is van Engelsche nationaliteit; ook de koelis, afkomstig uit Britsch-Indië, staan onder Engelsch protectoraat.

Ingezonden Mededeelingen.

Nederland.

Terugkomst der vorstelijke familie.

Zaterdagnamiddag 19 Juli ten 4,11 kwam de extra-trein te Apeldoorn aan, die onze Koningin met zich voerde. Gejuich daverde omhoog uit de menigte. H. M. de Koningin verscheen op het balkon van haar wagon. Geholpen door haar lakeien stapte H. M. vlug uit en trad toe op den burgemeester, die haar welkom heette door de aanbieding van een bouquet van blanke orchideeën, samengebonden door oranjelint. Hem en dengenen, die met hem H. M. afwachten op het perron, drukte de Koningin minzaam de hand. Het gejuich uit de menschenmassa hield aan, rolde voort door de rijen, die tot aan het Paleis stonden.

Vreugde klonk er uit dat juichen, vreugde maar ook dankbaarheid. Want met één blik was het te zien: de Koningin was hersteld in ons midden teruggekeerd. Er was weer een jeugdig frissche blos op haar wangen, weer de jonge gratie van immer in hare bewegingen.

Zooals Zij daar stond, in lichtgroen reistoilet met grooten lichtrosen hoed, lachend en buigend naar de Haar toejuichende menigte, kon ieder het dankbaar zichzelf nog eens zeggen: wij mochten onze heiltallige jonge Vorstin behouden.

Na H. M. de Koningin was ook Z. K. H. Prins Hendrik uitgestegen en had de op het perron aanwezige autoriteiten begroet. De Prins was in donker reiskostuum; ook hij zag er welvarend en opgewekt uit.

Zeer kort hield het Vorstelijke Paar zich op het perron op; spoedig namen zij plaats in de victoria en langs de juichende scharen werd naar het Paleis gereden. De overige leden der hofhouding volgden te voet.

De reis moet H. M. de Koningin uitstekend bekomen zijn en weinig vermoeid hebben, wat wel hieruit blijkt, dat Hare Majesteit met den Prins kort na hare aankomst op het Loo, een korte wandeling maakte door het koninklijk park, waarbij een bezoek werd gebracht aan de boerderij aldaar.

Buitenland.

Italie.— *Toren van San Marco.*—Uit Venetië werd geseind, dat men den beroemden toren van San Marco had moeten schoren, omdat er bersten in ontstonden; hij bleek bij nader onderzoek zoo bouwvallig te zijn, dat men besloot, de klokken minder te luiden; te laat echter, want den volgenden morgen om half tien is hij met donderend geweld, de loggia van San Sovino op den hoek van het koninklijk paleis meesleurende, ingestort. Er zijn geen slachtoffers. Op de plaats, waar het indrukwekkend bouwwerk heeft gestaan, ligt nu 30 meter puin; het plein van San Marco en de Piazetta zijn met gruis en stof bedekt. De toren was ongeveer 100 meter hoog en de bouw was reeds in 888 begonnen.

Bij den vreeselijken val is de kerk op haast wonderdadige wijze gespaard gebleven: groote hoopen steen en puin liggen vlak voor den gevel der kerk. De gouden engel van den toren sloeg te pletter op de plek waar, aan het kerkportaal, Barbarossa den Paus zijn onderwerping aanbood.

Men wil niet minder dan den toren onmiddellijk herbouwen en de gemeenteraad stond reeds een half millioen lire toe, terwijl inschrijvingen worden geopend. Maar wie zal historische herinneringen herbouwen?

In het geheel berekent men ongeveer 6 millioen lire voor den herbouw noodig te hebben.

De oorzaak der ramp moet liggen in baggerwerken, die de fundeeringen hebben verzwakt, en men vreest nu ook voor andere groote gebouwen.

—Verschillende liberale bladen zenden tendentieuze berichten de wereld in over de onderhandelingen, die op het oogenblik gevoerd worden tusschen het Vaticaan en Amerika. De Romeinsche correspondent van den *Courrier de Bruxelles* waarschuwt de katholieken, op hun hoede te zijn tegen de insinuaties van deze voor het meerendeel de Kerk vijandiggezinde bladen. De onderhandelingen, zegt de correspondent, worden voortgezet, en alles doet hopen, dat de hangende kwesties tot een bevredigend einde zullen worden gebracht.

— Niettegenstaande de aanhoudende berichten, dat de onderhandelingen over de godsdienstkwestie op de Philippijnen spaak liepen, wegens de onhandelbaarheid van het Vaticaan, zijn bedoelde besprekingen dezer dagen tot een goed einde gebracht.

't Zal voor de bladen, die deze geruchten met onverholen blijdschap verspreidden een onaangename gewaarwording zijn, thans te moeten berichten, dat de regeering te Washington in hoofdtrekken het memorandum van den H. Stoel heeft aangenomen.

De heer Taft, gouverneur van Manila, die de onderhandelingen met het Vaticaan voerde, zou Rome den 24n. Juli met de andere commissieleden verlaten.

Kardinaal Rampolla heeft aan den heer Taft de hooge tevredenheid en dankbaarheid des Pausen betuigd voor de oprechtheid en edelmoedigheid der Amerikaansche diplomatie.

Frankrijk.— Verschillende bisschoppen hebben krachtig geprotesteerd tegen de onrechtvaardige en onwettelijke maatregelen der regeering. Kardinaal Richard, aartsbisschop van Parijs, heeft een brief geschreven aan den President der Republiek, waarin hij dezen herinnert aan zijn gezegde te Brest, voordat hij naar Rusland vertrok, dat Frankrijk bevrediging noodig heeft. Zijn Eminentie wijst erop, hoe de vrijmetselarij sinds 1882 toen de godsdienst uit de staatsschool werd gebannen, gestadig gewerkt heeft aan de ontkerstening van het onderwijs en voortdurend verder schreed. Thans is het gekomen tot de plotselinge sluiting van ongeveer 3000 scholen, wier bestuur zich veilig achtte na de uitdrukkelijke verklaring van den heer Waldeck Rousseau, dat de wet de vrijheid van onderwijs niet aanrandde. Bovendien is die sluiting geschied door eene niet eens officieel bekend gemaakte circulaire, terwijl daartoe een decreet wordt vereischt.

Ten slotte herinnert de grijze kardinaal aan het herstel van 1802, toen de wetgevende Vergadering de middelen bestudeerde om tot een wederoprichting der maatschappelijke orde te geraken. De man, die de ernstige vraagstukken van het maatschappelijk herstel des lands voor de vergadering moest behandelen, erkende de noodzakelijkheid van den godsdienst. „Wetten en moraal zouden niet voldoende zijn, zeide Portalis, wetten houden slechts den arm tegen, de godsdienst regelt het hart.

Kardinaal Richard gaat vervolgens na de geschiedenis der godsdienstige pacificatie, die Leo XIII, thans ook zou wenschen te herstellen.

Hij besluit met een beroep op de wijze voorzichtigheid van den president.

Behalve kardinal Richard hebben kardinaal Perraud, bischop van Autun en de bisschoppen van Nancy, Clermont en Tulle in verschillenden vorm geprotesteerd tegen de tyrannieke machtsoverschrijding der regeering.

Transvaal. — De *Times* van Natal heeft te Pietermaritzburg een interview gehad met generaal Botha. Deze sprak als zijn meening uit, dat de' verzoening in Zuid-Afrika slechts tot stand zal kunnen komen, indien de Engelschen iedereen rechtvaardig bejegenen. Schorsing der Kaapsche grondwet beschouwde Botha als een reactionnaire maatregel. Hij, de Wet en de la Rey hadden verscheidene aanbiedingen van uitgevers ontvangen om een geschiedenis van den Boeren-oorlog te schrijven, maar hun overtuiging was, dat zij liever een standaard-werk moesten leveren dan met zulk een boek geld te maken. Botha zeide. dat de redevoeringen en geschriften der Boerenvrienden in Europa de zaak der Boeren niet vooruit hadden gebracht; hij verklaarde nadrukkelijk, dat de Boerenregeering nooit Zuid-Afrika verlaten had: de leden der deputatie in Den Haag waren altijd gemachtigden, en Kruger een president met verlof gebleven. Hij ontkende ook, dat er wrijving zou bestaan tusschen Transvalers en Vrijstaters, en deelde ten slotte mede, dat hij zelf, de Wet en de la Rey voornemens zijn, tegen het laatst van Juli naar Engeland, het vasteland van Europa en Amerika te vertrekken.

Mexico. — De Mexicaansche Regeering heeft, zooals reeds gemeld is, aan dr. Hendrik Muller meegedeeld, dat Boeren-landverhuizers uit de beide gewezen Zuid-Afrikaansche Republieken en uit de Kaapkolonie haar welkom zullen zijn. De Regeering is bereid voor hen een landstreek aan te koopen, geschikt voor hun bedrijf, en voor de betaling langen tijd en voordeelige voorwaarden toe te staan. Ook is zij bereid de landverhuizers in groepen met hun have per stoomboot kosteloos over te brengen en hun vrijdom van invoerrecht toe te staan op wat zij meebrengen. Evenals aan Dr. Muller kosteloos gelegenheid tot bereizen en bezichtigen van de Republiek gegeven is, zal die ook gegeven worden aan een commissie uit eventueele Boerenlandverhuizers.

Mexico is te weinig bevolkt. Twaalfduizend Mormonen uit Noord-Amerika hebben sedert eenige jaren in het noorden van Mexico bloeiende landbouw- en veekolonies gesticht, welke steeds groeien en toenemen. In sommige deelen van Mexico komt het klimaat en ook het land met dat van Zuid-Afrika overeen. Aangezien Mexico een hoogland is, dat langzaam naar de beide kusten afdaalt, en een groote uitgestrektheid heeft van noord naar zuid, bezit Mexico allerlei klimaten en landstreken. Er bestaat in Mexico geen dienstplicht. De godsdienst is er geheel vrij. Revoluties komen er niet voor en de veiligheid is nergens grooter. Spoorwegen doorkruisen het land en verbinden het met de oostkust. De landverhuizer kan dadelijk genaturaliseerd worden of vreemdeling blijven al naar hij wil.

Advertentien.

Dankbetuiging.

Aan allen, die mij bij mijn zilveren Priesterjubilé gelukwenschen aangeboden of vriendelijke attentie bewezen hebben, zeg ik mijn oprechten en hartelijken dank.

W. G. J. VAN BAARS,
Pastoor te St. Willibrordus.

16 Augustus 1902.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen
NEW-YORK,
PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1902.	Marcb.	Philad.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Juli 5	Juli 12	Juli 21	Juli 26	Aug. 2	Aug. 9
Komt aan te SAN JUAN		17		31		14
Vertrekt van ,,		18		Aug. 1		15
Doet CURAÇAO aan		20		3		11
Komt aan te LA GUAIRA	12	21	26	4	9	17
Vertrekt van ,,	13	23	27	6	10	18
Komt aan te PTO. CABELLO		24		7		29
Vertrekt van ,,		24		7		20
Komt aan te CURAÇAO	14	25	28	8	11	21
Vertrekt van ,,	21	27	Aug. 4	10	18	22
Doet LA GUAIRA aan		28		11		24
,, SAN JUAN ,,		30		13		25
Komt aan te NEW-YORK	17	Aug. 4	11	18	25	Sept. 7

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb.	Merida	Zulia	Merida	Marcb.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Juli 14	Juli 21	Juli 28	Aug. 4	Aug. 11	Aug. 18
Komt aan te MARACAIBO	15	22	29	5	12	19
Vertrekt van ,,	19	25	Aug. 2	8	16	22
Komt aan te CURAÇAO	20	26	3	9	17	23